

Foruden de i Udvalgets Erklæring opførte Ændringsforslag var intet saadant fremkommet.

Samtlige de stillede Ændringsforslag med Lovforslagets tilsvarende Paragraph, samt Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Æt under Forhandling.

Ordføreren (S. A. Hansen): I en Række af Aar have begge Rigsdagens Thing været enige om i flere Vønnings- og Contoirholds-godtgjærelseslove at indsette en Bestemmelse om en Revision af disse Love efter et vist Tidsrumms Forløb. Det har i Almindelighed været fastsat, at den paagældende Lov inden Udløbet af 5 Aar skulde underkastes Revision, og at forsaavidt denne Revision ikke førte til en ny Lov, skulde den gjentages inden Udløbet af hvert følgende Tjemaar indtil vedkommende Lov blev afløst af en ny Lov. Om denne Affattelse have som sagt begge Rigsdagens Thing og Regjeringen været enige i en Række af Aar, men det viste sig nu i denne Samling, at Bestemmelsen om Revisionen kunde misforstaaes; det viste sig, at denne Bestemmelse kunde antages at være opfyldt, naar Loven var bleven forelagt et af Thingene til Revision, med Hensyn til hvorvidt dette eller det andet Thing kom med Sagens Behandling. For at bevirke, at denne Misforstaaelse kunde blive hævet, vedtog Folkethinget ved den Lov af denne Art, som sidst var til Behandling her, en Tilføielse til Revisionsbestemmelsen, som gik ud paa nærmere og tydeligere at udtale, hvad der laa i den tidligere Bestemmelse, nemlig det, at Revisionsbestemmelsen ikke kunde ansees for at være fyldestgjort, saalænge Rigsdagen ikke havde ført de dertil sigtende Forhandlinger tilende. Det var dette, som blev udtalt i det Tillæg, som Revisionsbestemmelsen sidst fik her i Folkethinget. Tilføielsen gik ud paa, at hvis ikke Revisionen tilendebragtes i den Samling, hvori Loven første Gang blev forelagt til Revision, skulde denne paany forelægges i hver følgende Samling, indtil Revisionen var fuldendt. Landstinget forandrede denne Sætning saaledes, at der fremkom en ny Bestemmelse istedetfor en Forklaring af, hvad der tidligere havde været vedtaget, og hvad det ikke var Folkethin-

gets Hensigt at ville forandre. Saaledes som Landstinget har vedtaget den tilsvarende Bestemmelse, gaaer den nemlig ud paa, at en Lov, som forelægges til Revision, skal for det Tilfælde, at dens Behandling ikke sluttet i den Samling, hvori den første Gang er bleven forelagt, paany forelægges i hver Samling, indtil Rigsdagen vedtager et nyt Lovforslag; det vil altsaa sige, at det ikke vil være nok for Fremtiden, for at Bestemmelsen om Revisionen kan ansees for fyldestgjort, at Behandlingen af et saadant Forslag sluttet, men der udfordres, for at det ikke paany skal forelægges i hver følgende Samling, at Forhandlingen derom har ført til et Resultat derved, at begge Rigsdagens Thing have vedtaget en ny Lov. Derfor efter den hidtil gjældende Bestemmelse et Lovforslag forelægges til Revision i et af Thingene, og dette Thing nægter det Fremme enten ved andet eller ved tredje Behandling, eller ved sidste Behandling forkaster det, er dets Behandling sluttet, og saa skal dette Lovforslag ikke forelægges igjen før om 5 Aar, men efter den Resolution, som Landstinget har vedtaget, skal det Lovforslag, som ligefrem standfæses eller forkastes af et af Thingene, vedvarende forelægges til Behandling paany hvert Aar. Dette er den første Forskjel, som findes mellem Landstingets og Folkethingets Affattelse. Man vil derved kunne komme i det Tilfælde, at et saadant Lovforslag enten forkastes af det ene Thing, eller at begge Thing vel tilendebringe Lovforslagets Behandling, men vedtage det i en forskjellig Stikelse, idet det jo som bekjendt kan stee, at det ene Thing vedtager et Lovforslag i en Stikelse, som i større eller mindre Grad er afvigende fra den Stikelse, som det faaer i det andet Thing. Lovforslaget skulde i dette Tilfælde efter den tidligere Bestemmelse ikke behandles før efter 5 Aars Forløb, medens det efter Landstingets Bestemmelse skal behandles i hvert af de paafølgende 5 Aar. Nu er Udvalgets Fleertal af den Formening, at naar et af Thingene er saa afgjort mod et saadant Lovforslag, at det ligefrem forkaster det, eller naar begge Thing see dette Lovforslag med saa forskjellige Dine, at de ved Behandlingens Tilendebringelse ikke ere blevne enige om dets Affattelse, vilde det være tidspildende allerede i det paafølgende